

היפוך רפואי

קיימות מספר תרופות אנטי-אריטמיות אשר יכולות לשמש להמרת קצב הלב מפרפור פרוזדורים לקצב סינוס. מבחר התרופות כולל: פלקניד (Flecainide), סוטאלול (Sotalol), איבוטיליד (Ibutilide) ואמידארון (Amiodarone). כאשר בוחרים בטיפול התרופתי, אין צורך במתן הרדמה או בהרגעה. הזריקה על פי רוב (תלוי בתרופה הנבחרת) ניתנת במשך פרק זמן של 10 דקות עד שעה.

במהלך הטיפול, נערך מעקב אק"ג רציף, ומדי פעם מתבצעת הקלטה של פלט האק"ג. על פי רוב הפרעת קצב הלב תפסק לאחר מספר דקות, או לכל היותר, שעה עד שעתיים אחרי מתן הזריקה. על פי רוב נמשך מעקב האק"ג למשך דקות או שעות ספורות לאחר מתן התרופה וזאת על מנת לוודא כי כל קצב לב בלתי תקין, העלול להופיע, מזוהה במהירות ומטופל במקום. לאחר התייצבות מצבו, החולה רשאי לשוב לביתו. אם פרפור הפרוזדורים לא הומר לקצב סינוס, אסטרטגיית טיפול אחרת תידון עם החולה. היפוך רפואי באמצעות תרופות דורש ציות לאותם הכללים הרלוונטים להיפוך חשמלי.

קיימת אפשרות להפוך פרפור פרוזדורים לקצב רגיל ע"י נטילת תרופות אנטי-אריטמיות בבליעה. אולם, במינון רגיל, השפעת תרופות אלה עלולה לארוך משך מספר ימים עד שבועות. לרוב התרופה היעילה ביותר הינה אמידארון (Amiodarone), למרות שתרופות אחרות כגון סוטאלול (Sotalol), פלקניד (Flecainide) ופרופנון (Propafenone) עשויות לסייע עבור חולים אחרים. מינון גבוה מן הרגיל של תרופות אנטי-אריטמיות לעיתים קרובות מביא לתוצאות טובות יותר, אך יש להגביר את המינון באופן התחלתי בתנאי בית-חולים וזאת על מנת לוודא כי מינון זה בטוח עבור החולה.